

Vegyestartalmu hetilap. — A megyei közigazgatási bizottság közlönye.

Megjelen: hetenkint egyszer, csütörtökön.

Szerkesztői iroda:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Becskerekén.

Előfizetési feltételek:

Egész évre . . . . . 6 ft. | Félévre . . . . . 3 ft. | Negyed évre . . . . . 1 ft. 50 kr.

Hirdetések és mellékletek — utóbbiak a kincstári illetékekkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven fölvetetnek a kiadóhivatalban. Kéretik az igatási díjakat az igatmányokkal együtt legfőbb szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vehetnek.

Hirdetések díjai:

a háromhasábos petitsor első hirdetésnél 4 kr., többszörinél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beiktatásért 30 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyomdájában Nagy-Becskerekén, hova az előfizetési pénzek és igatási díjak küldendők.

Bajaink.

II.

Tehát nem a verseny kerülése, de az arra való képesség megszerzése feladatunk. De miben áll ez? Sok és különböző, apró és nagy, kisebb-nagyobb időt igénylő szokás, tehetőség és gyakorlat elcsajátításában áll ez. A szokások közt legfőbb: a takarékoság és előrelátás. Minden háznál kellene takarékpénztári könyvecskének és életbiztosítási bárczának lenni. Már a gyermeknek az iskolában kellene az iskolai takarékpénztárak útján (melyek szaporítása ez okból is igen kívánatos) megszoknia azt. A fillérekből csaknem észrevétlenül nő a forint és az bizonyos, hogy csak a kezdet nehéz. Ugy elmegy a pénz, hogy az ember nem képes felfogni, hogyan lehet abból bármit is felre tenni. De csak egyszer lopja meg az ember magát; tegyen felre bármit csekély összeget; vonzani fog az többet is magához és egész észrevétlenül szokássá lesz, hogy minden hóban vagy évben valamit felre tegyen. Az igaz, hogy a takarékpénztárak most nem sok kamatot adnak, de ezek nem is arra való, hogy ott növelje nagyra az ember tőkét, hanem arra, hogy addig gyűjtse ott fel, míg lesz annyi, hogy egy jó papírost vegyen rajta. Ha az ember 85—95 forintot összegyűjtött, már vehet rajta egy földterhermentesítési vagy aranyjárdék papírt, s ezáltal egyfelől erősíti az ország hitelét másfelől jól kamatozó biztos tőkével látta el magát. Franciaországban még a szakácsnak és inasoknak is állampapírjuk van, így van ott 4 milliónál több ilyen papírbirtokos, kik közt 690 millió franknyi évi jövedelme van felosztva. Igen, de ott ugy vannak a takarékpénztárak is szervezve, hogy ha valakinek 1000 frankra felgyűl a takarékpénztárban a pénz, már hivatalból átváltoztatják azt állampapírrá, azaz vesznek rajta rentét és kamatoztatják az ő részére.

Ily fontos a biztosítás ügye is. A gazdának a tűz és jégkár biztosítás fontosabb ugyan mint az életbiztosítás, de azért ezt sem szabad elhanyagolni.

Az életbiztosításra nem szabad ugyan oly sokat áldozni, hogy e miatt az élet szükségétől, vagy az üzlettől vonassék el a szükséges pénz, mert az bizonyos, hogy az életbiztosításnál nagyon gyen-

gén, sőt olykor épen nem kamatozik az ember pénze, de egyfelől: az ember hitelét emeli, másfelől: biztosítja szerencsétlenség esetén családját. Ha csak annyi ember biztosítaná életét, mennyi a különböző szerencsejátékokon a szerencsét próbálja meg, már akkor sok ezer családot lehetne a nyomortól megmenteni.

Nem lehet tagadni, hogy népünk bármily szűk viszonyok közt legyen, ahhoz képest, a hogy az olasz, német, sőt francia földmives, munkás és iparos él — jól él. Nem is baj ez; mert bár lehetlenné teszi, hogy ugy takarékoskodjék mint az olasz vagy német, és hogy oly kevésből kijöjjön mint ezek; de legalább testben egészségesebb, a munkát jobban bírja, sőt gondolkodás módja, felfogása is helyesebb, mert hiába, igaz az a régi közmondás: egészséges testben egészséges lélek lakik. Hanem az is igaz, hogy többet szentelünk a gyomornak és toroknak, mint kellene. Látjuk, hogy a korcsmák falun nemesak vasárnap vannak tele; látjuk, hogy a városi iparos vasárnap és hétfőn hogy elveri egy heti keresményét; látjuk, hogy a földes ur milyen sok időt szentel a bornak, kártyának és vadászatnak. Igaz, hogy mindez bizonyos mértékig megjárja, mert hát az ember nem rabszolga; de az is igaz, hogy olyan mértékben, melyben eddig folyt az evés, ivás, kártyázás stb. nálunk — a külföldön nincs szokásban, így aztán ne csodálkozzunk, ha sem a gazda, sem a hivatalnok, sem az iparos nálunk nem végez annyit, mint másutt, e miatt a gazdának több költsége és személyzete, a hivatalnoknak több segéde, a mesterembernek kevesebb keresete van; természetes dolog tehát, hogy mindenben többet költünk, kevesebbet, de épen ezért drágábban is állítunk elé, mint a külföldi. természetes, hogy a versenyben ezzel szemben hátrább állunk, hogy az adót nehezebben vagyunk képesek elviselni és államháztartásunk is többre kerül.

Ezekből kitűnik, hogy hol rejlik bajaink egyik fő kútforrása, de egyszerűsmd az is, hogy hatalmunkban áll azokon segíteni.

Ha a külföldön szétnézünk, azt is láthatjuk, hogy a gazda mennyit tanul, mily szigorúan felosztja idejét, hogy felhasználja, sokszorosan megmiveli legkisebb földjét; és ha látjuk, hogy nálunk bizony vadon nő fel a marha, keveset

van istállóban, akkor is rossz takarmányt kap; alig van trágyálva a föld, sok fekszik parlagon vagy ugarban, — akkor ne csodálkozzunk, hogy a versenyt ki nem álljuk.

Az iparosnak sok baja van a miatt, hogy géppel nem dolgozhat, bár szabó, kalapos, cipész most már erre szorul; de az inaskodást és segédmunkát kell szigorubban szabályozni, jobban kiművelni szakmájában, mert csak így lesz képes jobban és többet dolgozni. Itt már a törvényhozásnak és a kormánynak is közbe kell lépni; mert tagadhatlan, hogy az ipartörvény így nem maradhat. De másfelől az is bizonyos, hogy iparosainak is nagyobb gondot kell fordítaniok mesterségükre, mert a jó munka kiállja a versenyt a gyári munkával, csak legyen valóban jó.

Van sok bajunk, az igaz, de mikor halljuk az olasz, német munkás panaszát, mikor látjuk, hogy az angol, francia földmives már Amerikával nem állja ki a versenyt — megnyugvást és ösztönt meríthetünk az iparkodásra, mert a mi helyzetünk még nem a legrosszabb.

Szokás természeté válik.

Nincs a világon erősebb hatalom, mint a megszokás hatalma. Olyannak ki megszokta, a legsanyarubb sors, a legrosszabb helyzet is elviselhetővé válik. Milyen is tartsunk el másképp azon rettenetes nyomor, mely az emberiség legnagyobb részét nyomja, ha a megszokás ereje nem könnyítene a terhen? A ki azon százezrek nyomorgó életét ismeri, a kik Parisban s Londonban a legszánandóbb életet élnek, az megerősítheti állításunkat, hogy leginkább a szokás hatalma az, mely a legalsóbb néposztály e legszegényebbejt nyomorok elviselésére képesíti miglen inség s senyvek megfosztják életüktől. Noha hatalmas támasz e szánandó szenvedők részére és a vallás vigasztaló igazsága, mely őket fentartja, háttorsagukat erősíti, mindazáltal csak erkölcsösebb természetű egyének fogják fel a szellemi tapértékét, s a szegény lakosság nyomorult életét csak azért huzza, mert nincs jobhoz szokva s annak silányságába annyira beleélté magát, hogy a szerencsétlenség és nyomor nem tűnik fel előtte oly nyomasztó állapotnak.

A hosszan tartó testi fájdalmak szintén enyhülnek a megszokás folytán s be van bizonyítva, hogy azok, kik hosszú évek során át tanultak meg tűrni, sokkal könnyebben és gyorsabban esnek át betegségeken, mint azok, kik tűrni s olyanba min változtatni nem lehet, belenyugodni nem tudnak.

Csak azon szokás nevétséges, mely inkább pedánság, mintsem jó tulajdonság. A

sörívó philister, kinek felháborodás pirja festi arcát, ha egy semmit sem sejtő idegen az ő törzsvendégei asztalához vagy pláne székére ül; az engagirozott kártyás, ki mintha a türelmetlenség ördöge bujt volna bele, akként izeg — mozog székén, ha a harmadik vagy negyedik egyen nem idejében jelenik meg a játszó asztalnál; — a csacska pletykárok, kik mindannyian egyszerre beszélnek a nélkül, hogy egyik a másra legkisebbet is figyelne — nem mindannyian találekony képei a rossz megszokás hatalmába kerülteknek?

E nevétséges szokásokon kívül az életben számos jó szokásokra bukkanunk, melyek leginkább elősegítik, hogy hosszú és szerencsés életet töltsünk be. Ha minden ember csakis jó szokásokat tulajdonítana el, ugy mind az egyesek, valamint népek állapota rövid idő múltán nagyon javulna. Mértékletesség s józanosság csakhamar oly előrelátás és erélyhez vezetnének, melyek alapfeltételei a sikeres népfejlésnek. Nem sokára jobb jövő létezne, eltűnnék a jelenlegi rettenetes nyomor s minden a szokás üdvözítő hatalma következtében. „Jung gewohnt, alt gethan“ mondja a német közmondás — a mely egyszersmind igaz mondas is.

Sajnos de igaz, hogy könnyebben szokunk a rosszra mint a jóra, melyre nézve a nevelés is nagy hibákba esik.

„Ha megnő majd másképp lesz az“ felelnek a majomszeretű szülők, ha gyermekeik csintalanságára figyelmezteti őket valaki.

A gyermekek tarsaságban levén, s ott vihognak, suttognak, futyulnak, dobolnak, lábbaikat lóbálják s még sok más apró rendtelenséget visznek véghez, azok mind az élelenség kifejezésének tekintetnek a szülők által. De a korlátlan éleltség a későbbi években tapintatlanság s nyereséggé s a rendtelenség erkölcselenségé lesz. — Azon magában véve ártatlan szokása a gyermekeknek, mely szerint szeretnek pakoszkodni, később mértékletelenségre — azon szokás, hogy a gyermek mindenütt saját akaratait látja teljesíteni, idővel kiméltelenségé s zsarnokságga fajul. A gyermekek mindent tudni akarása és mindenről való kérdezősködése hasonlóképen valóságos kin felnöttekre nézve, kik gyakran nem mondhatnak igazat és igaztalant nem akarnak mondani. E megszokás szintén megmarad az éretlebb korban is, s e mondat: „egy bolond többet kérdezhet, mint száz okos válaszolhat“, eléggé kifejezi, hogy mily terhes ily kérdezősködő bármely tarsaságnak is. — Az illető akkép, mint gyermekkorában szokva volt, kérdést kérdésre tetéz anélkül, hogy a feleletet bevárná s utóvégre is oly tudatlan marad, mint előbb vala. Minden olyan szokás, mely terhünk van, majdnem mindig a gyermekkorból veszi eredetét, s mindez ész nélküli s utálatos manővereknek szülő okául a tevékenység hiánya tekintendő.

Ha a kéz korán kezd működni s a melllett a szemnek is figyelni kell: akkor nem fészkelik be magukat rossz — a henyelés folytán fellépő — szokások, s ha volt már

hajlam reá a nélkül, hogy szolanánk érte, el-tünk az, mert a munka a legjobb nevelő: megóv az unalomtól s az ezzel egybekötött utálatosságtól, óvszer a magával és másokkal való tépelődés ellen, s minden olyannak ellensége, a mi csak bosszankodást és semmi élvezet nem nyújt. Ha a gyermek már jó korán szoktatatik önuralom s önkörölatozásra, akkor — a mint férfi vagy nő — oly mérvű jellem szilárdságot mutathat fel, mely az élet megkönnyebbitésére és szebbé tevésére okvetlen szükségeltetik. Azért a szülők és nevelők csakis a jó szokások hatalmát vegyék tekintelbe s csupa kényelemből ne bizakodjanak az idő mindent eltörölő kezére, mert: a szokás természetűé valik.

Ő Felsége Erzsébet királyné védnöksége alatt álló magyar országos segélyző nőegylet nagybecszeréki fiókegylete.

A Felséges királynékné védnöksége alatt álló magyar országos segélyző nőegylet nagybecszeréki fiókegyletének megyei választmánya f. hó 19-én tartotta meg a megyeház nagy termében második ülését. — Pontban 3 órakor az egylet elnöke Thurn-Taxis Victorin hercegnő ő főmagassága a számosan egybegyűlt választmányi tagokat szívélyesen üdvözlővén és a választmányi ülést megnyitván nyilatván, felkérte nagyságos Várady Mihály kir. tanácsos urat, az egylet buzgó pénztárnoka és gazdáját, hogy a napirendre kitűzött tárgysorozatot annak sorrendje szerint felvenni sziveskedjék. — Ennek folytán első tárgyul felvételű nagyságos Daniél Augustia úrnő, az egylet alelnökének írásbeli lemondása, melyben kijelenti, miszerint tekintettel előrehaladt korára, — bármennyire megisztelve érzi magát az egylet s illetve választmány által irányában tanusított bizalom által, és bármennyire serényen fogja ezután is az egylet minden irányú érdekeit tőle telhetőleg előmozdítani, — az alelnöki tisztséggel egybekötött teendő viselésére magát képesnek nem tartja, és arról ünnepelesen lemond. — A választmány mely sajnálatlál bár, de méltányolva ő Nagysága által felhozott indokokat, a lemondást elfogadta, a volt alelnöknek az egylet érdekében tett eddigi fáradohatlan, buzgó és hathatós közreműködésért jegyzőkönyvi halás köszönetet nyilatván. —

Az ekkint megürlt alelnöki állomás betöltése folytatól napirendre felvételűvén, a választmányi tagok összesége lelkes eljenzések között közfelkiáltással az egylet alelnökének méltóságos Hertelendy Zaida úrnőt kiáltotta ki, ki is a közbizalom eme fényes bizonyítékát köszönetl fogadván, egyben ígérte, hogy az egylet érdekeinek szem előtt tartása mellett a kitűzött nemes cél elérését tőle telhetőleg mindenkor hatékonyan előmozditandja. — Erre a megyei választmány egyik buzgó és önfeláldozó tagja Almásy Elek úrnő a közérzűlet tolmácsolójaként felállván, úgy az egylet elnöke, mint pedig az újonnan megválasztott alelnökét a választmány nevében következőleg üdvözlé: „Igen tisztelt választmányi ülés! Most midőn felséges királynékné védnöksége alatt álló magyar országos segélyző nőegylet itteni megyei választmányának elnöke és alelnöke is végleg megválasztva vannak, úgy hiszem mindannyiunk érzelmeit tolmácsolom, ha kifejezést adok határtalan örömmünknek a felett, hogy a választmány elnökül Thurn-Taxis Victorin hercegnőt és alelnökül Hertelendy Zaida úrnőket szerencsések voltunk megnyerni és ez által őket a mieinknek nevezhetni, kiknek általán ismert áldozatkész működése és vezetése mellett örömmel teljesítjük mi is a kitűzött nemes cél elérésére vezető kötelességeinket. Eljenek tehát Thurn-Taxis Victorin hercegnő és Hertelendy Zaida úrnők! Ezen rövid, lelkes szavakban és tiszta magyarsággal elmondott üdvözlő nyilatkozat élénk helyeslés és eljenzéssel fogadtatott.

Folytatól felvételű nagyságos Bobor

A napirend negyedik tárgyul folytatól felvételű nagyságos Várady Mihály kir. tanácsos és törvényszéki elnök úr, mint az egylet pénztárnoka és gazdájának jelentése az eddig már igazolt, valamint a most igazolandó tagok számaról és az egylet vagyonának állásáról. — Miután az alakuló közgyűlés alkalmával igazolt tagok közül többen, kik tévedésből eredetileg kétszer vélettel fel, a tagok listájából kitéröllettek, az ezen alakuló közgyűlés után jelentkezett 9 új tag ezuttal igazoltatott, valamint törölletett két tag, melyek egyike lakását időközben ismeretlen helyre helyezte át; az eddig igazolt tagok összeszámlolásából nyert végeredmény tehát, — az elleméri tagokat ide nem számítva, — kitüntet: 22 alapító, 17 rendes tagot egyenkint 10 frttal, 6 rendes tagot évi 2 frttal, 223 rendes tagot évi 1 frttal és 8 rendkívüli tagot. — Egyben jelentő pénztárnok úr előadja, hogy az eddig igazolt egyleti tagok tagsági díjai nagy részben befolyván, a befolyt alapítványi összegek az alapszabályok értelmében a központi választmányi pénztárába lesznek beszolgáltatandók; — az alapítványi összegek felküldése elrendeltetett, annak eszközölésével az elnökség bizatván meg. —

Ezzel kapcsolatosan szölő nagyságos Várady Mihály kir. tanácsos úr, — tekintettel azon szomorú anyagi csapások szölte inségre, mely az alsóbb néposztályban megyszerte uralkodik, hivatkozva továbbá az ezek érdekében Torontálmegye főispánja méltóságos Hertelendy József úr által a helyi lapokban közzétett és azok segélyzését célzó felhívásra, de tekintettel az ezen egylet alapszabályainak 18-ik szakaszában foglalt és hasonló esetekben igénybe vehető kedvezményre, — indítványozza, miszerint ezen inségeknek a megyei fiókegylet pénztárából az esetleg e-czélra fordítható tagsági díjak 1/3 része erejéig leendő segélyzetése iránt a központi választmányhoz előterjesztés tétessék, és annak engedélyezése esetén az igazoltan segélyre utalt megyebeli inségek lehetőleg segélyzetessenek; továbbá ugyancsak ez érdemben egyleti pénztárnok úr indítványozza, miszerint a fentjelzett megyei inségek nagyobb mérvű segélyzethetése céljából a választmány gyűjölve kibocsájtása mellett esetről esetre rendezendő színelőadások, táncvigalmak, társas összejövetelek stb. rendezésére egy szűkebb körű bizottságot küldjön ki, mely ez uton az ezen célra fordítandó segélyzési alap minél nagyobb növesztésére törekedjék. — Mindkét hazafias indítvány közlekedéssel fogadtatván, a viszonyoknak megfelelőleg indokolandó és a központi választmányhoz menesztendő előterjesztés megtételével, valamint a gyűjölve kibocsájtása, és az esetről esetre rendezendő jótékonycélú társas összejövetelek rendezésével az elnökség bizatván meg.

A választmányi ülés napirendjére kitűzött tárgysorozat ezzel kimerítve lévén, Olujevits András cs. kir. ezredes és választmányi tag úr azon indítványt terjeszti elő, miszerint tekintettel azon sokoldalú érdemekre, melyeket az egylet buzgó és fáradohatlan pénztárnoka és gazdaja nagyságos Várady Mihály kir. tanácsos és törvényszéki elnök úr az ezen fiókegylet szervezése és életbeléptetése körül tett hathatós közreműködése által magának szerzett, ezen kiváló érdemek méltánylásában neki a választmány jegyzőkönyvi köszönete nyilatmitassék; de indítványozza továbbá, hogy ezen a jótékonycélú terén mindenkor oly áldozatkész férfiú által az ezen egylet alakuló közgyűlésében tartott lélekemelő, minden egyes hallgatóra jótékonyan és buzdítólag hatott, tiszta hazafiaságtól átszellemült megnyitó beszéde nem csak eredeti előadásában szóról szóra, de a nem magyar ajkú közönségre való tekintettel német szövegezésben is a helyi lapok hasábjain megörökíttessék, hogy az a későbbi nemzedékre is mindenkor buzdítólag hasson. — Ezen indítvány, mely Tabakovits Gusztáv megyei

Az 1879. év I. felében gondnokság alól felszabadult: a) a gondnokság megszüntetése és b) halál folytán senki.
Az 1879. év I. felév végével gondnokság alatt maradt 3 személy.
2. Az árvaszék tevékenységének kimutatása.
a) A feldolgozást illetőleg:
Az 1878. évi december végével maradt hátralék 19
Ezek közt számadás 2
Az 1879. év június hó végeig beérkezett 363
Ezek közt számadás 7
Összesen 382 9
Az 1879. év I. felében elintéztetett 234
Ezek közt számadás 8
Az 1879. év I. felév végével hátralékban maradt 148 1
b) A kiadmányozást vagyis az árvaszéki végzések leírását és kiadását illetőleg:
Az 1878. év végével hátralékban maradt 37
Az 1879. év I. felében az irodába érkezett 234
Összesen 271
Az 1879. év I. felében leiratott és kiadatott 245
Az 1879. év I. felév végével hátralékban maradt 26

3. A gyámpénztár állásának kimutatása.

	ft.	kr.	ft.	kr.
Összesen	155914	14	30772	29
Dírgasságokban és ékeze- rekben	1515	—	—	—
Könyvesekben	6102	15	875	97
sb. társasági pénztári betéti számlákra	875	97	—	—
sb. társasági kölcsönnyel- k	6978	12	15	—
Kötelezvények, vasúti el- kötések, állam- kötések, váltók, állam- kötések	6943	12	15	—
(kamatozók és nem ka- matozók)	142369	21	1510	—
Magán felek által kiáll- tott kötelezvényekben	1510	—	579	29
Magán felek által kiáll- tott kötelezvények stb.	9427	78	37814	10
Készpénzben	28386	32	31081	78
Összesen	143239	92	6752	32
1878. év végével maradt	—	—	—	—
1879. év I. felében befolyt	—	—	—	—
Összesen	—	—	—	—
1879. év I. felében kiadatott	—	—	—	—
Marad 1879. I. felév végével	—	—	—	—

4. Kimutatás a magánfeleknél kamatozás végett elhelyezve levő tőkepézekről.
Az 1878. év II. felév végén elhelyezve volt 139226 frt 23 kr., 1879. év I. felében magánfeleknél kölcsön adatott 705 frt, összesen 139931 frt 23 kr.
Ezen tőkepézekből az 1879. év I. felében visszafizettetett 579 frt 29 kr., maradt 1879. év I. felév végével 139351 frt 94 kr.
A magánfeleknél elhelyezett tőkepézek utáni kamat fejében:
1878. év II. felév végén hátralékban maradt 11894 frt 61 kr., 1879. év I. felében befizetendő volt 3809 frt 93 kr., — összesen 15704 frt 54 kr.
Az 1879. év I. felében befizetett 0. é.

II. FÉLÉV.

1. Kimutatás a gyámoltak és gondnokoltak létszámáról.
Az 1879. év I. felév végével gyámság alatt maradt 840 személy, az 1879. év II. felében gyámság alá került 31, összesen 871.
Az 1879. év II. felében gyámság alól felszabadult: a) teljes korúság következtében 5, b) nagykorúság következtében 9, c) férjhezmenetel következtében 10, d) halál következtében 21, összesen 45 személy.
Az 1879. év II. felév végével gyámság alatt maradt 826, az 1879. év I. felév végével gondnokság alatt maradt 3, az 1879. év II. felében gondnokság alá helyeztetett 1, összesen 4 személy.
Az 1879. év II. felében gondnokság alól felszabadult: a) a gondnokság megszüntetése és b) halál folytán senki.
Az 1879. év II. felében gondnokság alatt maradt 4 személy.
2. Az árvaszék tevékenységének kimutatása.
a) A feldolgozást illetőleg:
Az 1879. évi június hó végével maradt hátralék 148
Ezek közt számadás 1
Az 1879. évi december hó végeig beérkezett 459
Ezek közt számadás 11
Összesen 607 12
Az 1879. év második felében elintéztetett 580
Ezek közt számadás 12
Az 1879. év II. felév végével hátralékban maradt 127 5
b) A kiadmányozást vagyis az árvaszéki végzések leírását és kiadását illetőleg:
Az 1879. év június hó végével hátralékban maradt 26
Az 1879. év II. felében az irodába érkezett 575
Összesen 591
Az 1879. év II. felében leiratott és kiadatott 566
Az 1879. év II. felév végével hátralék 25

3. A gyámpénztár állásának kimutatása.

	ft.	kr.	ft.	kr.
Összesen	157010	36	27437	82 1/2
Dírgasságokban és ékeze- rekben	1515	—	—	—
Könyvesekben	6943	12	61	—
sb. társasági pénztári betéti számlákra	6943	12	76	—
sb. társasági kölcsönnyel- k	6943	12	76	—
Kötelezvények, vasúti el- kötések, állam- kötések	14000	—	14000	—
(kamatozók és nem ka- matozók)	143299	92	8600	—
Magán felek által kiáll- tott kötelezvényekben	1510	—	7256	98
Magán felek által kiáll- tott kötelezvények stb.	6752	32	1877	13
Készpénzben	18776	82 1/2	6652	01 1/2
Összesen	143299	92	144642	94
1879. év I. felév végével maradt	—	—	—	—
1879. év II. felében befolyt	—	—	—	—
Összesen	—	—	—	—
1879. év II. felében kiadatott	—	—	—	—
Marad 1879. év végével	—	—	—	—

4. Kimutatás a magánfeleknél kamatozás végett elhelyezve levő tőkepézekről.

A gyámság vagy gondnokság alól felszabadult 67 egyén közül: a) ingó és ingatlan, vagy csak ingó vagy ingatlan vagyonnal bíró 41 egyén, b) vagyonatlan volt 26 egyén.

6. Kimutatás a gyámhatósági közegek jelentési kötelezettségéről vezetett nyilvántartás állásáról.

Az 1879. évi I. felév végével hátralékban maradt 3 közegek 3 jelentéssel. Az 1879. év II. felében beadandó volt 3 közegek részéről 3 jelentés. Összesen 6 közegek részéről 6 jelentés.

Az 1879. év II. felében beérkezett 4 közegek részéről 4 jelentés. Az 1879. év II. felév végével hátralékban maradt 2 közegek részéről 2 jelentés.

Mielőtt bezárnám számoltató jelentésemet, el nem mulasztom kegyelettel emlékezni meg a mult évben elhunyt Balogh István, Weisz Herman és Mesznik Antal városi képviselő testületi tagokról, a kiket mindenkor sorainkban látnunk küzdeni és fáradozni, ha a közügyek intézéséről volt szó s a kik egész önzetlenséggel és odaadással szívükön viselték a város érdekeit és haladását.

Mennyire iparkodunk és mennyire sikerült teljesíteni az elmúlt évben hivatalos és polgári kötelezettségeinket s miként oldottuk meg feladatunkat? azt ezen számoltató jelentésben körvonalozni és esetlenül megkísérlettem; egyebekben annak megítélését a tekintetes városi képviselő testületre, a velünk érintkezett hatóságokra és a nagy közönségre bízom. — És ha működésünk illetőleg valamely irányban kívánni és pótolni való mutatkozik is, az semmi esetre sem a jóakarát vagy a kellő tevékenység hiányának róvható fel, hanem csakis és legnagyobb részt azon körülménynek, hogy az újabb törvényekben és rendeletekben körvonalozott s ismételt fokozott munkahalmazt a csekély számú városi tisztviselő csak nagy nehezen és fokozott tevékenység mellett képesek elvégezhetni.

S midőn a fentebbiekben volt szerencsém a mult 1879. évről szóló számoltató jelentésemet a tekintetes képviselő testület elé terjeszteni, magamat és a városi tanácsot továbbra is kitűnő pártfogásukba és fáradozásukba ajánlva, maradtam kiváló tisztelővel N.-Beckereken, 1880. évi január 20-án.

kézf. szolgáljuk:
Kulifay Lajos s. k.,
polgármester.

VIDÉKI LEVELEZÉS.

N.-Kikinda, 1880. február 17-én.
Ismét egy új bizonyíték arra, hogy N.-Kikinda a hazafias és emberiség érdekeiben nem oly rendkívül szegény és fegyelemtelen, mint azt a világ vagy magunk is gondoljuk volna! Fényes tanúságot tőn ugyanis a kikindai közönség arról, hogy tud ő is, midőn kell, nemesen érezni; tud az emberiség oltárán áldozóknak segídezket nyújtani; tud a hazafias érdekeket táplálónak és élesítőnek kedvet s támogatást nyújtani nemes cselekedet megvalósításában.

Folyó hó 14-ikén ugyanis a „Humanitas“ magyar négyzet jótékonykezelt színi előadását összekötött táncvizsgálat rendezett, mely, hogy mily fényesen sikerült, csak mi mondhatjuk, kik annak szem és fülünneik valánk. De hogy a netán városunk ügyeinek fejlődése iránt érdeklődők is élvezzenek valamit az általunk bőven élveztekből, iparkodunk, bár érezvén tollunk gyengeségét, homályosan eszelteini az unnepeit felolvasat.

A Curianak ez alkalomra csinos színházzá alakított nagy terme szorongásig megtelt válogatott közönséggel, mely feszült érdekekkel várta az est szellemi sikerét. A műkedvelő társaság, melynek megalakításában a főérdem az egyetlen buzgó s fáradozó elnökei: özv. Karátsony Róza s Pálffy Imrené, továbbá Stassik, Gartlgruber, Dörner és Ráczné urnöket illeti, Berzók Árpád „Szellemdús hölgy“ című kedves kis vígjátékát és Reich „Die Sprechstunde“ című bohózatát adta elő.

A műkedvelőket tekintve, nagy volt a közönség várakozása s a legkellemesebben csalódott, mert be kellett vallania, hogy a fényes siker még a kényesebb igényeket is teljesen kielégíté. Mindkét darab oly kerekdeden, egybevágoan folyt le; a szereplők annyi buzgalmat fejtettek ki, hogy nem műkedvelőket, de jól szervezett társulatot hittünk magunk előtt. A „Szellemdús hölgy“-ben Ráczné urnő ilmet a töle már megszokott bravúrral játszta. Kedves volt megjelenésében, szerletemelő szeszélyeiben annyira, hogy nem csodálkozhatunk, ha Berzók „Jenő“-je az első pillanattól fullig szerelmes belé. Játéka magaslátat a kijózanítási jelenetben érte el, hol a hrsg, a megbótrákozás s az olvadó szerelem hangját, az átmeneteket a legfinomabb árnyalatig hozzá méltóan tükrözö vissza. Hisz Thalia hivatott papnője volt ő! tudjuk, ki érti minden szó jelentését, ki átérzi szerepét. abban el; s haboztunk: vajjon Thaliát sajnáljuk-e, hogy ily fenkölt tagjától fosztotta meg a sors, vagy örülünk, hogy vele minket ajándékozott meg. Mellette Deutsch Gizi k. a. (Bella), a kedves jelenség s Ujházy László úr (Jenő) sok buzgalmat elaruló törekvéssel játszottak s többször eltaláltak azon hangot, mely őket a műkedvelők jobbjai közé sorozza. Méltán osztottak azon tapsviharban s csokrokban, melyekkel a lelkes közönség Ráczné urnővel együtt őket is elhalmozta.

A „Die Sprechstunde“ című bohózatban az orozslánsz Ujházy László urat illeti, ki fényesen igazolta, hogy, habár mint lyrikus, hogy is fenkivánni valót, a komikum terén a kényesebb igényeknek is teljesen megfelel. Ő alkalmá is nyílt Lorché hálás szerepében

dús komikai erét csillogtatni s kiérdemelték voltak azon zajos elismerések, melyekre a hálás közönség osztatlan tetszése méltatta. De könnyű is volt neki jól játszani (mondja e sorok írója) oly kedvesen fecseggő, szerletemelő kis szobaczius mellett, minő Nani (Reindl Sevezerin) volt. A kisebb szerepeket Jakabfyne urnő, Deutsch Gizuska, Lichovnik, Anheier, Horvath és Schwarz urak elismerésre méltó ügyekezettel tölték be s összhangozó játékaikkal emelék az est sikerét.

A nem várt fényes siker koszorúzza műkedvelői előadás azon óhajit kelti föl bennünk: vajha a négyzetnél mielőbb lényeztetné ily nemes élvezetben Thaliát nélkülözni kénytelen közönségüket! S ez, ha a négyzet akarja, mit hinni szeretünk, nem sokaig késik; sőt azt is hallottuk, hogy a négyzet keheleben egy állandó műkedvelő társaság alakítását tervezik. Előre is üdvözöljük a négyzetet e nemes törekvésében s biztosítjuk a kikindai műpártoló lelkes közönség támogatásáról.

Thalia templomát a buzgó rendezőség csakhamar lerontatván*) Terpsichorenak áldozott kora reggelig a fiatalság. A szebbnél szebb menyecskék s lányok közül megemlíjük: Pálffy, Zsupánszky, Rácz, Török, Baier, Kikindai, Dörner, Antal, Daniel, Zoldy, Böhm, Daniel, Jakabfy, Bakalovich és Stassik urnöket, továbbá Jolij Sarolta, Gödl, Petrovits, Telbisz, Deutsch és Scheinberger nővéreket, Reindl Sz., Pálffy, Virányi (Beckerek), Rácz, Ujhelyi, Kada, Kengyelátz, Schwarz Irén és Schiller Elza kisasszonyokat, kik csábos kedvességükkel a pezsgő kedvet éleszték s nem egy fiatalnak zavarák meg ugy is nagyon megzavart fejt.

Végül legyen szabad köszönetünk kifejezni a szép, a nemes iránt oly fogékony négyzetnek s azon óhajunknak kifejezést adni, hogy e téren hovaelőbb találkozzunk! — s. — r.

HIRHARANG.

* Jótékonyaság. A megyénkben fájdalom mindinkább mutakozó inség enyhítésére újabbán következő adományok folytak be megyénk főispánjához egyes nemeskeblű adakozóktól és pedig: Bonnaz Sandor megyés püspök úr 6 nagymeltságotól 200 ft., Csávossy Ignac kir. tanácsos úr 6 nagyságotól 100 ft., Faragó Janos azelőtt ban.-kömli jelenleg csanadmegeyi battonyai plébánosól 10 ft.; ezen kegyes adományok a megyei főpénztárba letemeyeztetvén, a központi inség-bizottságnak — a népkonyhak fentartására — rendelkezésére bocsájtott.

* Kinevezések. Főispán úr 6 mltsága által következő kinevezések törtettek: Az elhunyt Knapp Janos szolgabírósegéd helyére a t.-kanizsai szolgabírósegédhez Antalfalváról saját kérelmére áthelyeztetett Kozenkay Béla szolgabírói segéd; az antalfalvi szolgabírósegédhez szolgabírósegédnek kineveztetett Bizék Kornel végzelt jogász és tisztb. szolgabírói segéd; tisztb. szolgabírósegédnek kineveztetett s szabalyzeru napidíjak élvezete mellett Uj-Szegedre szolgálattételre kirendeltetett Barkányi Mihály végzelt jogász jelenleg kir. járásbírósiági végrehajtó Zsombolyán.

* „Telepítvényesek sorsa“ czim alatt lapunk legutóbbi számban egy közlemény jelent meg, mely a „Temesi Lapok“-ból lett átvéve s mely szerint Ivánova telepítvényes községből a magyarok azért vándoroltak el Szerémségbe, mert a szolgabírótól sokat kellett szenvedniök. — Utána jartunk a dolognak s azt találtuk, hogy az egész nem egyébbb tendentiósus koholmánynál. Az illető szolgabíró eddig mindenkor hazafias érületet és magartást tanusított, 7 éve szolgálja a megyét s magának járása szeretetét s a megye becsülését kiérdemelte s épen az ivánovaiak azok, a kiknek kedveért ama szolgabíró két izben egészségét sőt életét is kockáztatta, midőn őket és jószágukat a Duna hullámaiból kimentette.

* A n.-beckereki egyesült ipartársulat f. hó 15-én tartott közgyűléséről sajnálatlall kell constatalnunk, hogy eddig semmi jelentést nem kapunk, holott lapunk hasábjai mindenkor nyitva állnak a helyi érdeku iparos törekvésekről szóló közleményeknek. Mint halljuk e gyűlésen Zichy Jenő gróf, Hertelendy József főispánunk, Steinbach Antal tanfelügyelőnk és Kulifay Lajos polgármesterünk a társulat tiszteletbeli tagjává választottak.

* Posta-ügy. F. hó 20-tól az écskai m. kir. postahivatal ideiglenesen beszünttetett, és az oda címzett levelek és küldemények kézbesítésébe a nagy-beckereki postahivatal bízott meg.

* Képviselő választás. Az ó-kanizsai képviselőválasztást márt. 1-én ejtik meg. E kerületet eddig Zákó Sándor képviselte, helyébe Mészáros Nándor szegedi tankerületi főigazgatót candidáltak. Bár az országgyűlés egy tanügyi capacitást nyer benne, sajnálnunk kell, hogy a derék szakferü tavozásával nem egy hamar pótolhatják helyét.

* Hibaigazítás. Mult számunk „Hirharang“ rovatában hibásan állítottuk, hogy Biró Aladár sikkasztás miatt állásától elmozdított. Sikkasztás miatt bűnvádi eljárás alatt van ugyan, mely időtartama állásától nem mozdítottól el, hanem felfüggesztetett. A „Wochenblatt“-ban közzétett igazolása ellenében azonban föntartjuk állításunkat, s meg vagyunk győződve, hogy a bűnvádi eljárás nem fog sokáig késni az igazság kiderítésével.

* Kiigazítás. Lapunk mult számában közöltük, hogy Tibis Milán nagy-kikindai tszéki tisztviselő eljegyzte Petrov Mariska kisasszonyt. Ezen közlemény az illető bejelentőnek téves értesülése alapján vételven fel,

*) Köszönet érte, Szerényi!

azt ezennel oda igazítjuk ki, miszerint a hír felreértésen alapult és minden valóságot nélkülöz.

* Utánzásramelő. Lapunk egyik mult számban közöltük, hogy a váralja utcában levő Quiriny fele házban kiütött tűz alkalmával a jelzett ház egészen leégett és az abban lakott Lux asztalosmester összes vagyonától megfosztatott. — Ezen szerencsétlenül járt családot a nemeslelkűségéről széles körben ismert Almasy Elekne urnő házában fel-fogadván, nem csak a szükséges teljes el-lalásban részesítette, de gyűjtőív segélyével részére tekintelyes összeget gyűjtött és f. évi május haváig saját házában általa saját költségen berendezett lakást adott. — A nevezett urnőnek eme nemes szive sugalla nagylelkű tette méltan megérdemli nyilvános elismerést; éltesse az eg e nemes hontelánt a legkésőbb jövőig, hogy a könyörületesség ezen dicső példáját a szenvedő emberiség segélyre utalt osztalyan meg többször gyakorolhatvan, gyógyító balszámot hintsen a szűkalkodók anyagi csapások szulte verző sebeire!

* Választás. Pap János rom.-écskai körjegyző a mult heten Uzdinban tartott jegyzői választás alkalmával ugyanoda egyhangulag körjegyzőnek megválasztatott.

* Nyilvános köszönet. A helyi tűzoltó egylet saját onsegélyző alapja javára még január 31-én bált rendezvén, mely alkalommal a következők fizettek felül: Daniel Janos, Kulifay Lajos, Mücke Flórián, Sinkay Janos, Eisenstädter Ignatz, Filkovich Josefín, Hesse Petronella, Popovits Peczi Sandor és Kellner Ede egyenkint 5 fittal. Dr. Tolveth Rezső 4 ft. Erdődy Marton, Dr. Stassik Ferencz, Franz I. L. egyenkint 3 fittal, Kuss Gyula 2 ft. 50 kr. Nédits Janos, Rósa Ignatz, Szavits Janos, Mattanovich Formos, Dr. Kollarich Mihály, Tabakovits Gusztáv, Napholcz Agoston, Sternfeld Rudolf, Weisz Izidor és Bielek Vilmos egyenkint 2 fittal. Eisenstädter Hugó, Kleszky Károly, Helmbold Ferencz, Schäfer Peter, Eckstein József, Schneider Mihály, gróf Roggendorf, Krausz Herman, Gittler Franz, Deutsch Miksa, Eisner Manó, Kellner József, Billitz Janos, Deutsch Ignatz és Moldoványi László egyenkint 1 fittal, Schaller József 60 krral és Salveter N. és Brunett József 50 krral járultak a felül-fizetéshez. A 100 ft. 52 krnyi összeget tevő tiszta jövedelem azon 50 fittal együtt, a melyeket Menczer Mihály úr mint a „Pesti biztosító társaság“ helyi ügynöke, a Kupa-saroviek Miklós úr pusztáján kiütött tűzvesz alkalmával a tűzoltók részéről tanusított kitűnő fáradozásai megjutalmazásúul ajándékozott, a nagy-beckereki takaréka és előlegeyletelnél azon onsegélyző alap javára gyümölcsözőleg elhelyeztetett. Az alap jelenleg mintegy 1000 fittot tesz. A nemeskeblű adakozóknak a tűzoltók részéről köszönetünket nyilvánítjuk.

— s. — r.

Rendőri hírek.

1. Krausz József dettai illetőségű szabósegéd, ki helybeli Wertheim Bernád mesterétől 100 ft értékű különféle kelmet ellopott, a rendőrség által elfogtatván, a kir. törvényszékhez átszolgáltatott.

2. Brankov Gyura hírhedt tolvaj, ki febr. 1-seje óta 6 különféle lopást követett el, azonban a törvényszék által szabadlábra helyeztetett, kiszabadulása után az első napon Izgerján Nika kárára betöréses és Stankov Zsiva kárára zsebmetszéssel 10 fittot lopott el. Elfogtatván a kir. törvényszéknek átadott.

3. Somjay Sándor helybeli szatócs boltjába f. hó 21-én éjszaka ismeretlen tettesek betörést követtek el, mely alkalommal csekély értékű árukat vittek el. Két gyanus egyén e miatt elfogtatván, az elnyomozás ellenük meg-ejtetett.

4. F. hó 24-én reggeli 9 órakor Milya Zsiva házában tűz ütött ki, jöllehet az önkéntes tűzoltók rögtön megjelentek, a ház tökéletesen leégett.

IRODALOM.

Uj zeneművek. Táborzsky és Parsch zenemű-kereskedésben Budapestben. Nyolcz eredeti dal (Blahané Lujza urhölgynek ajánlva.)
1. Galambpósta. 2. Jaj istenem. 3. Három mester. 4. Leányalom. 5. Falu végén. 6. Búra hajol. 7. Kis gyöngy patak. 8. Fönn a lombos. Énekhangra zongora kísérettel (vagy zongorára külön) írta: Allaga Géza, („Szerettek én“ és „Befutta az utat“ szerzője).

A Magyar Lexiconból megjelent a 46. és 47. füzet: Cipustól Cöllnig. A 46. füzethez mellékelve van az akademia rajza, a 47. füzethez négy megye cimere.

Közgazdaság.

Gyümölcsészettünk érdekében.
(Folytatás.)

Me gyénk területének legnagyobb része kötött nehéz agyag, altalaja pedig majdnem kökeménységű losz, vagy más de ehhez hasonló vízhatlan, terméketlen kemény réteg. Igy gyümölcsfa tenyésztésre tagadhatlanul alkalmatlan. Ha marmost ilyen talajba csak oly mély gödröt ásatunk a csemeteknek, a minőt a kedvező altalajjal bíró vidékeken szoktak, gyümölcsfaink nem csak terméketlenek maradnak, de legtöbbszörre ki is pusztulnak. Készítessünk tehát a leendő gyümölcsfák számára oly mély gödröket, a melyben nemesek a csemeteknek de a teljesen kifejlett fának gyökérzete is elég helyet

talál, vagy is a mennyire szívó gyökerei szerzte ágaznak.

Hogy az ilyen gödrök nagyságát meghatározassuk, ismernünk kell gyümölcsfaink gyökérzetét.

1. A dió, cseresznye és körte mélyre (6—7 lábnyira) menő karó gyökereket ereszti, s fő oldalgyökerei ebből ágaznak szét, mintegy 5—6 lábnyi átmérőjű területbe.

2. Alma, meggy, kajszin, barack, mandola gyökérzete a földszint alatt azonnal három-négy ágra válik, ezen főgyökerek legfolyobb 5—6 láb mélységre hatolnak, oldal gyökerei körülbelül annyira terjednek szét mint a cseresznye fája.

3. Szilva, birs, őszibarack gyökérzete nem szeret mélyre ereszkedni, mindjárt a földszint alatt ágazik szét s ily majdnem pusztán a feltalajból táplálkozik.

Mind ezeknek figyelembe vétele után gyümölcsfainknak kivétel nélkül oly gödröt készítsünk, melynek átmérője négy lábny; az 1-ső pontban említett csemetek számára ásassuk ki 5 1/2 láb mélyen, a 2-ik pontban foglalt csemetek számára 4 láb mélyen és a 3-ik pontban említettek számára 3 láb mélységűre. Ha ezen gödrök oly termő talajjal lesznek kitöltve, a minőt az illető gyümölcsfa szeret, elég táplálékot fog belőle nyerni egész életére, csak nagy ritkán 8—10 évben egyszer kíván egyik-másik egy kis fölültrágyázást, de ezt is csak 18—20 éves kora után.

Most már az a kérdés merül föl, vajjon nem kerül-e túlságos sokba az ilyen gödrök ásatása. — Erre határozott feleletünk, hogy nem! —

A nagy-beckereki községi faiskolában e sorok írója közmunkával készítette a gödröket, egy-egy munkás naponta három gödröt volt képes a mélyebbekből kiásni, negyett pedig a sekélyebbekből. Ha már most 60 krajczárral számítjuk a napszámot (összeel vagy tavaszszal) egy mély gödr kiásása átlag 22 — egy közép mélységű 18 — és egy sekély mélységű 15 krajczárba kerül.

A mi a gödröbe való talajt illeti, ezt a különböző természetű fak szerint más más anyagokból kell keverni.

Az alma szereti a kőver agyagos földet, könnyen tűri a kisebb mérvű nedvességet, az aszályos homokban kivész.

A körte mélyebb természetű, tehát homokosabb termő földet kedvel, a nedves altalajt kevésbé tűri mint az alma.

A birs kőver televényes meleg talajt szeret, egy kis nedvességet szintén eltűr.

A kajszinbarack szelektől védett helyet kedvel, porhonyos, homokos, margás talajban legothonosabban találja magát, a nedves altalajt nehezebben tűri még a körte fánál is.

Az őszibarack melegebb égöv szü-löttje lévén, leginkább szereti a déli fekvést, különösen kerítések mellett redélynek mivelve legbővebben terem. A kajszinbarackkal egyforma minőségű talajt szeret.

A cseresznye bár a legkorábbi gyümölcs, a tavaszi fegyokat gyümölcstársai közt majdnem a legkönnyebben tűri, kötött termő talajban is megél, de a kissé meszes, homokos talajban jobban diszlik; trágyát azonban nem tűr, ettől elmérgásodik sőt el is pusztul.

A meggy még a cseresznyénél is kevésbé válogatós. Homokos, televényes talajban azonban legszebben diszlik.

A szilva szintén nem igen válogat ugyan a talajban, de ha oly körülmények közé jut mint az őszi barack, akkor bőven terem, gyümölcse jobban megérik és edesebb lesz.

Gazdasági heti naptár.

Külső gazdaságban. A mult heti szelék ugyan meglehetősen megszikkasztották a talajt, de a rei következett olvadás és esőzés ismét erősen feláztatták, így kérdéssé vált, hogy lehet e a héten megkezdeni a külső munkát.

Annál inkább nézzünk utána, hogy szántó és vető eszközeink, gépeink ki legyenek javitvatva.

A jobb takarmányozást igas jószágainknál folytassuk, valamint a naponként való jartatást is; egy kis sőt is tehettünk előbb nyalogatás végett, hogy a jó emésztést ez is segítse elő.

Kertekben folytatni kell a meleg ágyak berendezését, valamint a bele való veteményezést. A külső kerti munkának az idő még mindig nem akar kedvezni; így azt nem is lehet még a héten megkezdeni. Ennél-fogva folytassuk kerti eszközeinknek rendbe hozását, ásót, kapát reszelgessük élésre. Nyári és ősi vetemény magvainkat vizsgáljuk át, szeleljük ki, a hiányzókat szerezünk be.

Gyümölcsösben és faiskolában. Az idő annyira rosra fordult, hogy még a hernyófészkek szedését és oltóanyag valamint dugvány-vevők vagdalását is abban kell hagynunk, míg kissé felszikkad a talaj. Akkor azután az elültetendő fak gödreit is ki lehet ásni; ha azokat még az őszön ki nem ástuk volna. A kiásandó gödrökre nézve föntebbi cikkünkben irt utasítást melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe. — Addig is azonban folytatni lehet a kézben való nemesítést.

Virágkerten folytatni kell a szárazon telelő gumók és hagymák válogatását és tisztogatását. Ki is lehet azokat cserepekbe rakni. Hasonlóképen cserepekbe kell a hortensziákat is rakni, meleg ládákban a rózsák oltását folytatni lehet. A hónap utóján, ha meleg napok járnak, meg lehet kezdeni az edényövények átültetését. A meglegházat derült napokon a déli órákban szorgalmasan kell szellőztetni.

Pinczeben. Az elmúlt héten rosz idők jártak a borok lehaszására. Azt tehát e héten, ha szélesdedes derült napok lesznek folytatni kell. Hasonló napokat válasszunk a pincze szellőztetésére is. Folytassuk a pinczének tisztogatását, és a hordók feltöltését, hasonló minőségű borokkal. Mert a bor azokban folytonosan apad. A kifürült hordókat pedig tisztogassuk oly módon, mint azt mult számunkban említettük. — Különösen ajánljuk pinczekezelőink figyelmébe a mosás utáni jó kicsorgatást. — y. — z.

(Folytatása következik.)

